

دانشگاه شهید مطهری^(ه)

آگهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد رشته فقه و حقوق خصوصی

عنوان :

الزام به بذل مدت در نکاح موقت در فقه و حقوق ایران با تاکید بر رویه قضایی

دانشجو : محمد کاظم افشاری پور

استاد راهنما : دکتر سیدعلیرضا فروغی

استاد مشاور : دکتر سیدابوالقاسم نقیبی

استاد داور داخلی : دکتر مرتضی چیت سازیان

استاد داور خارجی : دکتر افتخار دانش پور از دانشگاه مذاهب اسلامی

زمان : چهارشنبه ۱۴۰۲/۱۱/۲۵ ساعت ۱۳:۰۰ / مکان : سالن کنفرانس دانشگاه شهید مطهری^(ه)

چکیده

نکاح منقطع یکی از اقسام نکاح می باشد که در فقه و حقوق ایران مورد بررسی قرار گرفته است. دو مورد از مهم ترین وجوه تمایز نکاح دائم و موقت که برای بررسی موضوع این نگارش از اهمیت بالایی برخوردار است عبارتند از: ۱- تعیین مدت و ۲- بحث انحلال است. انحلال نکاح دائم با طلاق و انحلال نکاح موقت با بذل مدت یا انقضای مدت است. مطابق ماده ۱۱۳۰ قانون مدنی در عقد دائم برای طلاق زوجه از سوی دادگاه در صورت عسروحرج و احراز آن تعیین تکلیف شده است؛ اما برای نکاح منقطع در صورت عسروحرج و اینکه آیا می شود زوج را الزام به بذل مدت کرد خلأ قانونی داریم که همین مطلب مورد اختلاف رویه قضایی شده است که برخی از قضات در نشست های قضایی با عنایت به اینکه در خصوص عسروحرج در نکاح منقطع خلأ قانونی داریم و عسروحرج در ماده ۱۱۳۰ قانون مدنی را فقط ناظر به نکاح دائم می دانند در خصوص عقد منقطع در صورت عسروحرج قائل به عدم امکان الزام به بذل مدت شده اند. برخی دیگر بر خلاف این نظر با این استدلال که نکاح اطلاق دارد و شامل نکاح منقطع هم می شود و باتوجه به خلأ قانونی و به استناد اصل ۱۶۷ قانون اساسی و با مراجعه به فقه قائل به امکان الزام به بذل مدت شده اند که این اختلاف نظر بین قضات ناشی از اختلاف نظر فقها در این باره است. این نگارش بر آن است که در صورت وجود عسروحرج در نکاح موقت می توان زوج را الزام به بذل مدت کرد و موجب انحلال نکاح موقت شد؛ بنابراین در همین راستا باتوجه به بررسی مبانی فقهی الزام که قاعده نفی عسروحرج و قاعده لا ضرر می باشد، و نیز وحدت ملاک مستنبط از ماده ۱۱۳۰ قانون مدنی این ملاک را به نکاح منقطع تسری داد و در آنجا نیز قائل به الزام شد.

حضور دانشجویان کارشناسی ارشد در این جلسه منوط به هماهنگی قبلی با اداره تحصیلات تکمیلی است.